

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การเสนอผลงานการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี” กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายในส่วนควบคุมผู้ต้องขัง ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง และส่วนสวัสดิการผู้ต้องขัง เรือนจำพิเศษธนบุรี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Simple Random) จำนวน 162 คน ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

ส่วนที่ 3 อภิปรายผลการศึกษา ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows สำหรับการนำเสนอผลการศึกษา โดยรายละเอียดของการศึกษาจะใช้การนำเสนอแบบตารางที่จะแสดงให้เห็นถึงผลของการศึกษาและการอ่านความหมายของข้อมูล ที่ได้จากรายการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของผลการศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาถึงทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- อายุ
- สถานะภาพ
- ศาสนา
- วุฒิการศึกษา
- การปฏิบัติงานนอกเหนืองานประจำ
- ส่วนงาน

- ตำแหน่งหน้าที่
 - ระยะเวลาการปฏิบัติงาน
 - การปฏิบัติราชการนอกเหนือการสั่งการ
- ซึ่งปรากฏเนื้อหาของผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.1
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	160	98.8
หญิง	2	1.2
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 92.8 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.2
อายุของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
41-60 ปี	58	35.8
31-40 ปี	57	35.2
21-30 ปี	32	19.8
18-20 ปี	15	9.2
รวม	162	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 ของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

ทั้งหมด อันดับที่สาม มีอายุระหว่าง 21–30 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่มีจำนวนน้อยที่สุด มีอายุระหว่าง 18–20 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.3

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะภาพ

สถานะภาพ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
แต่งงาน	98	60.5
โสด	46	28.4
หย่าร้าง	14	8.6
คู่สมรสเสียชีวิต	4	2.5
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 คน ส่วนใหญ่มีสถานการณแต่งงานเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด กล่าวคือ มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 ของจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ สถานะภาพโสด มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 อันดับที่สาม คือสถานะหย่าร้าง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 อันดับสุดท้าย คือ สถานะคู่สมรสเสียชีวิต มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.4

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
พุทธ	148	91.4
คริสต์	7	4.3
อิสลาม	7	4.3
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่าข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 คน แบ่งเป็นนับถือศาสนาต่าง ๆ ดังนี้ อันดับที่มีประชากรมากที่สุด คือ ศาสนาพุทธ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 91.4 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อันดับที่สองรองลงมา มีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างเท่ากันสองศาสนา คือ ศาสนา คริสต์ และ ศาสนาอิสลาม มีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างศาสนาละ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 เท่ากันทั้งสองศาสนา

ตารางที่ 4.5

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ปริญญาตรี	82	50.6
ต่ำกว่าปริญญาตรี	55	34.0
ปริญญาโท	25	15.4
ปริญญาเอก	-	-
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 คน แบ่งกลุ่มระดับการศึกษามากที่สุด คือ กลุ่มผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คือจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 อันดับที่สอง คือ กลุ่มผู้มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 อันดับที่สาม คือ กลุ่มผู้มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาในการปฏิบัติงาน
ราชการนอกเหนือจากงานประจำ

ช่วงเวลาปฏิบัติ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ช่วงพักเที่ยง	103	63.6
ช่วงกลางคืน	59	36.4
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 คน มักปฏิบัติงานราชการนอกเหนืองานประจำในช่วงเวลาพักเที่ยงมากที่สุด คือ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมา คือ ช่วงกลางวัน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.7

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสังกัดส่วนงานการปฏิบัติหน้าที่

สังกัดส่วนงาน	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ส่วนควบคุมผู้ต้องขัง	91	56.2
ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง	46	28.4
ส่วนสวัสดิการผู้ต้องขัง	25	15.4
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 162 คน มีผู้สังกัดอยู่ส่วนควบคุมมากที่สุด คือ 91 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมา คือ ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 น้อยที่สุด คือ ส่วนสวัสดิการผู้ต้องขัง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.8

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

ตำแหน่ง	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เจ้าหน้าที่บริหารงานราชทัณฑ์	58	35.2
อื่น ๆ	57	35.8
นักทัณฑวิทยา	42	25.9
นักสังคมสงเคราะห์	5	3.1
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 162 คน ตำแหน่งที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดมากที่สุด คือ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานราชทัณฑ์ มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ส่วนงานอื่น ๆ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 อันดับที่สามคือ ตำแหน่งนักทัศนวิทยา มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 อันดับสุดท้าย คือ นักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

ตารางที่ 4.9
ระยะเวลาการปฏิบัติราชการในเรือนจำพิเศษธนบุรี

ระยะเวลา	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
11-21 ปี	55	34.0
0-10 ปี	54	33.3
21-30 ปี	38	23.5
31 ปีขึ้นไป	15	9.3
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ ฯ เป็นเวลา 11- 21 ปี มากที่สุดมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 อันดับที่สอง คือ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานเป็นเวลา 0-10 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 อันดับที่สาม คือ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานเป็นเวลา 21-30 ปี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 อันดับสุดท้ายคือผู้ปฏิบัติงานมาเป็นเวลา 31 ปีขึ้นไป มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ของจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.10
การปฏิบัติงานราชการด้วยความเต็มใจโดยไม่มีผู้บังคับบัญชา
สั่งการในวันหยุดราชการ

ลักษณะการปฏิบัติ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เคยปฏิบัติ	122	75.3
ไม่เคยปฏิบัติ	40	24.7
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 162 คน เคยปฏิบัติราชการในวันหยุดโดยไม่มีผู้บังคับบัญชาสั่งการ มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมาคือ ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ของจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ทักษะเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการประสานความร่วมมือ

ด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

การศึกษาเรื่องทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เรือนจำพิเศษธนบุรี มีการศึกษาโดยใช้ข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เป็นข้าราชการในระดับต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายในเรือนจำพิเศษธนบุรีในสามส่วนงาน คือ ส่วนควบคุมผู้ต้องขัง ส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ส่วนสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็นสามด้านดังนี้

- ข้อมูลด้านการควบคุม
- ข้อมูลด้านสวัสดิการ
- ข้อมูลด้านการแก้ไขฟื้นฟู

ปรากฏผลการศึกษาตามรายละเอียดในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.11

ระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านการแก้ไขฟื้นฟู ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

(N = 162)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	\bar{X}	S.D.	
ด้านการแก้ไขฟื้นฟู						
1. การปฏิบัติงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักมีความขัดแย้งในทางปฏิบัติด้านข้อกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ และระเบียบราชการในหลายด้าน ทำให้การประสานความร่วมมือกับภาคส่วนงานต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการตอบรับเท่าที่ควร	104 (64.2%) 1.925	53 (32.7%) 0.654	5 (3.1%) 0.030	2.809	.548	เห็น ด้วย
2. ควรสร้างระบบการจัดการแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกส่วนงาน และกำหนดระเบียบการปฏิบัติเพื่อกำหนดแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง	124 (76.5%) 2.296	29 (17.9%) 0.358	9 (5.6%) 0.055	2.709	.564	เห็น ด้วย
3. การดำเนินการด้านการแก้ไขฟื้นฟูขาดการสนับสนุนจากส่วนงานต่าง ๆ ที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นเพียงการปฏิบัติตามแนวนโยบาย มิใช่การปฏิบัติจากความเข้าใจที่แท้จริง ทำให้ผลของงานและผลของการประสานความร่วมมือออกมาไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร	120 (74.1%) 2.222	32 (19.8%) 0.395	10 (6.2%) 0.061	2.678	.586	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

(N = 162)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	\bar{X}	S.D.	
4. จัดตั้งหน่วยงานดำเนินการเชิงรุกเพื่อประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการด้านความเข้าใจ และด้านการชี้แจงปรับเปลี่ยนแนวคิดของเจ้าหน้าที่	111 (68.5%) 2.055	41 (25.3%) 0.506	10 (6.2%) 0.061	2.622	.600	เห็น ด้วย
5. ควรปรับเปลี่ยนระเบียบข้อบังคับและนโยบายในบางส่วนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง	103 (63.6%) 1.907	45 (27.8%) 0.555	14 (8.6%) 0.086	2.548	.650	เห็น ด้วย
6. ในการปฏิบัติการประสานความร่วมมือต่อผู้ต้องขังด้านการแก้ไขฟื้นฟูมักเกิดขึ้นเพราะนโยบายของเรือนจำ ฯ และผู้บริหารเป็นหลัก	101 (62.3%) 1.870	47 (29.0%) 0.580	14 (8.6%) 0.086	2.536	.651	เห็น ด้วย
7. หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนมากในเรือนจำ ฯ มักไม่ค่อยเห็นคุณค่าของการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง	104 (64.2%) 1.925	41 (25.3%) 0.506	14 (10.5%) 0.086	2.517	.679	เห็น ด้วย
8. ในสถานการณ์ปัจจุบันงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังจะเป็นหน้าที่ของส่วนงานหรือฝ่ายเล็ก ๆ ที่ไม่มีอำนาจในการประสานปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่	99 (61.1%) 1.833	46 (28.4%) 0.567	17 (10.5%) 0.104	2.504	.680	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

(N = 162)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	\bar{X}	S.D.	
9. การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในปัจจุบัน ดำเนินการไปได้อย่างลำบาก การ ขับเคลื่อนในทางปฏิบัติเป็นไปอย่าง ไร้ทิศทาง ขาดความเป็นเอกภาพ	98 (60.5%) 1.814	44 (27.2%) 0.543	20 (12.3%) 0.123	2.480	.614	เห็น ด้วย
10 . ในการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานต่าง ๆ ภายในเรือนจำ ฯ ด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักดำเนิน ไปอย่างไม่เป็นระบบ	99 (61.1%) 1.833	41 (25.3%) 0.506	22 (13.6%) 0.135	2.474	.724	เห็น ด้วย
รวมค่าเฉลี่ย \bar{X} และ S.D.	2.587	0.629				

จากตารางที่ 4.11 ระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการแก้ไขฟื้นฟู ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ออกเป็นรายข้อได้ ดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักมีความขัดแย้งในทางปฏิบัติ
ด้านข้อกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ และ ระเบียบราชการในหลายด้าน ทำให้การประสาน
ความร่วมมือกับภาคส่วนงานต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการตอบรับเท่าที่ควร ผลการศึกษา พบว่า
ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.2
รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 32.7 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 3.1
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.809 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548

2. ควรสร้างระบบการจัดการแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟู
ผู้ต้องขังให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกส่วนงาน และกำหนดระเบียบการปฏิบัติเพื่อกำหนด
แนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการ
กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมามี
ความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 17.9 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 5.6 โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 2.709 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.564

3. การดำเนินการด้านการแก้ไขพื้นที่ฟูขาดการสนับสนุนจากส่วนงานต่าง ๆ ที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นเพียงการปฏิบัติตามแนวนโยบาย มิใช่การปฏิบัติจากความเข้าใจที่แท้จริง ทำให้ผลของงานและผลของการประสานความร่วมมือออกมาไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมาที่มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 19.8 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 6.2 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.678 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.586

4. จัดตั้งหน่วยงานดำเนินการเชิงรุก เพื่อประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการ ด้านความเข้าใจ และด้านการชี้แจงปรับเปลี่ยนแนวทัศนคติของเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาที่มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 6.2 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.622 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.600

5. ควรปรับเปลี่ยนระเบียบข้อบังคับ และนโยบายในบางส่วนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานด้านการแก้ไขพื้นที่ฟูผู้ต้องขัง ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาที่มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.8 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 8.6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.548 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.650

6. ในการปฏิบัติการประสานความร่วมมือต่อผู้ต้องขังด้านการแก้ไขพื้นที่ฟูมักเกิดขึ้นเพราะนโยบายของเรือนจำ ฯ และผู้บริหารเป็นหลัก ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาที่มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 29.0 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 8.6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.536 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.651

7. หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขพื้นที่ฟูผู้ต้องขังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานส่วนมากในเรือนจำ ฯ มักไม่ค่อยเห็นคุณค่าของการแก้ไขพื้นที่ฟูผู้ต้องขัง ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาที่มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 10.5 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.515 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.679

8. ในสถานการณ์ปัจจุบันงานด้านการแก้ไขพื้นที่ฟูผู้ต้องขังจะเป็นหน้าที่ของส่วนงานหรือฝ่ายเล็ก ๆ ที่ไม่มีอำนาจในการประสานปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ผลการศึกษา พบว่า

ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 28.4 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 10.5 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.504 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.680

9. การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในปัจจุบันดำเนินการไปได้ค่อนข้างลำบาก การขับเคลื่อนในทางปฏิบัติเป็นไปอย่างไรทิศทาง ขาดความเป็นเอกภาพ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 12.3 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.480 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.614

10. ในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในเรือนจำ ฯ ด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักดำเนินไปอย่างไรไม่เป็นระบบ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 13.6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.474 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.724

จากผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแล้วระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายชื่อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการแก้ไขฟื้นฟู ในเรือนจำพิเศษธนบุรีอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.587 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.629

ตารางที่ 4.12

ระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายชื่อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการควบคุม ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

(N = 162)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	S.D.	
<u>ด้านการควบคุม</u>						
1. การปฏิบัติการประสานงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจากการสั่งการของผู้บังคับบัญชา มักจะได้รับความสะดวก	127 (78.4%) 2.351	28 (17.3%) 0.345	7 (4.3%) 0.043	2.739	.529	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	\bar{X}	S.D.	
2. ควรจัดให้มีการอบรม ทำความ เข้าใจ พัฒนาแนวความคิดให้กับ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ เพื่อให้ความเข้าใจตรงกัน	115 (71.0%) 2.129	35 (21.6%) 0.432	12 (7.4%) 0.074	2.635	.618	เห็น ด้วย
3. การปฏิบัติภาระงานของ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง กับการควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจาก การปฏิบัติงานนอกเหนือจากงานประจำ มักจะไม่ค่อยได้รับความสะดวก	110 (67.9%) 2.037	44 (27.2%) 0.543	8 (4.9%) 0.049	2.629	.577	เห็น ด้วย
4. ปัจจุบันการประสานความร่วมมือใน การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังยังไม่ค่อยได้รับ ความสะดวกเท่าที่ควร	109 (67.3%) 2.018	42 (25.9%) 0.518	11 (6.8%) 0.067	2.603	.614	เห็น ด้วย
5. ปัญหาที่พบในการประสานความ ร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับ หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม ผู้ต้องขังมักเกิดจากการขอกฎหมาย ต่างๆ ที่มีข้อกำหนดไว้	104 (64.2%) 1.925	44 (27.2%) 0.543	14 (8.6%) 0.086	2.554	.649	เห็น ด้วย
6. ปัญหาที่พบในการประสานความ ร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับ หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม ผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาด เพราะแนวคิดที่แตกต่างของผู้ปฏิบัติ	100 (61.7%) 1.851	45 (27.6%) 0.555	17 (10.5%) 0.104	2.510	.680	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	S.D.	
7. หน่วยงานด้านการควบคุมมักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความร่วมมือด้านแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเพราะเห็นว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของการควบคุม	98 (60.5%) 1.184	43 (26.5%) 0.530	21 (13.0%) 0.129	2.473	.715	เห็นด้วย
8. การประสานความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ด้านการควบคุมกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขัง มักไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ	88 (54.3%) 1.629	57 (35.2%) 0.703	17 (10.5%) 2.436	2.436	.677	เห็นด้วย
9. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดทางการสื่อสารและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ	74 (45.7%) 1.370	71 (43.8%) 0.876	17 (10.5%) 0.104	2.350	.663	เห็นด้วย
10. ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางขึ้นเป็นตัวประสานงานด้านความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และปรับเปลี่ยนนโยบาย-ระเบียบปฏิบัติและข้อกฎหมายต่าง ๆ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของผู้ต้องขังเป็นหลักมิใช่ประโยชน์ด้านงานควบคุม	76 (46.9%) 1.407	46 (28.4%) 0.567	40 (24.7%) 0.246	2.220	.819	เห็นด้วย

รวมค่าเฉลี่ย \bar{X} และ S.D. 2.507 0.654

จากตารางที่ 4.12 ระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการควบคุม ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ออกเป็นรายข้อได้ ดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติการประสานงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจากการสั่งการของผู้บังคับบัญชามักจะได้รับความสะดวก ผลการศึกษา พบว่าข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 78.4 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 17.3 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.3 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.739 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.529

2. ควรจัดให้มีการอบรม ทำความเข้าใจ พัฒนาแนวความคิดให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.6 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 7.4 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.635 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.618

3. การปฏิบัติการประสานงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจากการปฏิบัติงานนอกเหนือจากงานประจำ มักจะไม่ค่อยได้รับความสะดวก ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.9 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.629 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.577

4. ปัจจุบันการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังยังไม่ค่อยได้รับความสะดวกเท่าที่ควร ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.9 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 6.8 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.603 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.614

5. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่มีข้อกำหนดไว้ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.2 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 8.6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.554 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.649

6. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดเพราะแนวคิดที่แตกต่างของผู้ปฏิบัติ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.6 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 10.5 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.510 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.680

7. หน่วยงานด้านการควบคุมมักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความร่วมมือด้านแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเพราะเห็นว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของการควบคุม ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.5 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 13.0 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.473 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.715

8. การประสานความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ด้านการควบคุมกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขัง มักไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 35.2 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 10.5 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.436 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.677

9. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดทางการสื่อสารและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 43.8 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 10.5 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.350 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.663

10. ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางขึ้นเป็นตัวประสานงานด้านความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และปรับเปลี่ยนนโยบาย-ระเบียบปฏิบัติและข้อกฎหมายต่าง ๆ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของผู้ต้องขังเป็นหลักมิใช่ประโยชน์ด้านงานควบคุม ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 28.4 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.7 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.220 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.819

จากผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแล้วระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการควบคุม ในเรือนจำพิเศษธนบุรีอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย โดยรวมเท่ากับ 2.507 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.654

ตารางที่ 4.13

ระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการสวัสดิการ ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

(N = 162)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	\bar{X}	S.D.	
<u>ด้านสวัสดิการ</u>						
1. ควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบข้อปฏิบัติ และข้อกำหนดให้มีความสอดคล้องและสามารถปฏิบัติได้จริง เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติในสภากาชาดปัจจุบัน	119 (73.5%) 2.203	30 (18.5%) 0.370	13 (8.0%) 0.080	2.653	.623	เห็น ด้วย
2. ความยุ่งยากและปัญหาด้านการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการจะเกิดขึ้นหากเป็นการประสานด้านงบประมาณต่าง ๆ	106 (65.4%) 1.962	42 (25.9%) 0.518	14 (8.6%) 0.080	2.566	.648	เห็น ด้วย
3. การแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานด้านสวัสดิการได้พบควรดำเนินการโดยจัดให้หน่วยงานด้านสวัสดิการควบรวมกับหน่วยงานด้านการควบคุมเพื่อที่จะได้ปฏิบัติงานราชการด้านสวัสดิการได้ง่ายโดยปฏิบัติควบกับไปกับงานด้านการควบคุม	109 (67.3%) 2.018	35 (21.6%) 0.432	18 (11.1%) 0.111	2.561	.686	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	\bar{X}	S.D.	
4. ปัญหาที่มักจะพบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักเกิดจากแผนนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และข้อกฎหมาย	93 (57.4%) 1.722	53 (32.7%) 0.654	16 (9.9%) 0.058	2.474	.670	เห็นด้วย
5. การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักได้รับความสะดวกหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ต้องขัง	90 (55.6%) 1.666	56 (34.6%) 0.691	16 (9.9%) 0.098	2.455	.661	เห็นด้วย
6. หน่วยงานด้านสวัสดิการเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในทุก ๆ ด้าน	95 (58.6%) 1.759	43 (26.5%) 0.530	24 (14.8%) 0.148	2.437	.738	เห็นด้วย
7. โดยภาพรวมส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการ มักไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร เนื่องจากแนวคิดด้านลบที่ว่า 'ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในบางเรื่องของเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง	87 (53.7%) 1.611	51 (31.5%) 0.629	24 (14.8%) 0.148	2.388	.732	เห็นด้วย
8. ในการประสานงานกับหน่วยงานด้านสวัสดิการแม้จะเป็นการประสานงานนอกเหนือจากงานประจำ หากมีความเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังโดยตรงก็มักจะได้รับความสะดวก	76 (46.9%) 1.407	63 (38.9%) 0.777	23 (14.2%) 0.141	2.325	.712	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					แปล ผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	\bar{X}	S.D.	
9. ควรจัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ ด้านสวัสดิการแยกเป็นอิสระ มีอำนาจ สั่งการและปฏิบัติงานด้านสวัสดิการที่ เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังได้โดยตรง ไม่ต้อง ผ่านหรือรอการสั่งการ	68 (42.0%) 1.259	45 (27.8%) 0.555	49 (30.2%) 0.502	2.316	.844	เห็น ด้วย
10. การประสานความร่วมมือด้านการ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับส่วนงานด้าน สวัสดิการมักจะราบรื่นเพราะ ผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการมีความเข้าใจ เรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ต้องขังเป็นอย่างดี	68 (42.0%) 1.259	72 (44.4%) 0.888	22 (13.6%) 0.135	2.282	.691	ไม่ แน่ใจ

รวมค่าเฉลี่ย \bar{X} และ S.D. 2.445 0.700

จากตารางที่ 4.13 ระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการสวัสดิการ ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ออกเป็นรายข้อได้ ดังต่อไปนี้

1. ควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบข้อปฏิบัติ และข้อกำหนดให้มีความสอดคล้องและ
สามารถปฏิบัติได้จริง เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ผลการศึกษา
พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 73.5
รองลงมามีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 18.5 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 8.0
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.653 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.623

2. ความยุ่งยากและปัญหาด้านการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
กับหน่วยงานด้านสวัสดิการจะเกิดขึ้นหากเป็นการประสานด้านงบประมาณต่าง ๆ ผลการศึกษา
พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 65.4

รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.9 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 8.6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.566 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.648

3. การแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานด้านสวัสดิการได้พบควรดำเนินการ โดยจัดให้หน่วยงานด้านสวัสดิการควบรวมกับหน่วยงานด้านการควบคุมเพื่อที่จะได้ปฏิบัติงาน ราชการด้านสวัสดิการได้ง่ายโดยปฏิบัติควบกับไปกับงานด้านการควบคุม ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.6 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 11.1 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.561 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.686

4. ปัญหาที่มักจะพบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับ หน่วยงานด้านสวัสดิการมักเกิดจากแนวนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และข้อกฎหมาย ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 32.7 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 9.9 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.474 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.670

5. การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการ มักได้รับความสะดวกหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ต้องขัง ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 34.6 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 9.9 โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.455 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.661

6. หน่วยงานด้านสวัสดิการเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขังในทุก ๆ ด้าน ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.5 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 14.8 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.437 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.738

7. โดยภาพรวมส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการ มักไม่ได้รับความสำคัญ เท่าที่ควร เนื่องจากแนวคิดด้านลบที่ว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในบางเรื่องของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 31.5 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 14.8 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.388 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.732

8. ในการประสานงานกับหน่วยงานด้านสวัสดิการแม้จะเป็นการประสานงานนอกเหนือจากงานประจำ หากมีความเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังโดยตรงก็มักจะได้รับความสะดวก ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 38.9 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 14.2 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.325 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.712

9. ควรจัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการแยกเป็นอิสระ มีอำนาจสั่งการและปฏิบัติงานด้านสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านหรือรอการสั่งการ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 30.2 ส่วนระดับสุดท้าย คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.8 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.316 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.844

10. การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับส่วนงานด้านสวัสดิการมักจะราบรื่นเพราะผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการมีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ต้องขังเป็นอย่างดี ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา มีความคิดเห็นเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 42.0 ส่วนระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 13.6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.282 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.691

จากผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแล้วระดับความคิดเห็นคิดเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการสวัสดิการ ในเรือนจำพิเศษธนบุรีอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.445 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.700

ตารางที่ 4.14

ระดับความร่วมมือในการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์
ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

ผลการศึกษาด้าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการแก้ไขฟื้นฟู	2.587	0.629	เห็นด้วย
ด้านการควบคุม	2.507	0.654	เห็นด้วย
ด้านการสวัสดิการ	2.445	0.700	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.14 ระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านต่าง ๆ ของการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี สรุปผลออกเป็นรายข้อได้ ดังนี้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการแก้ไขฟื้นฟูของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการ ปฏิบัติราชการอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรีอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.587 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมเท่ากับ 0.629

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการควบคุม ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการปฏิบัติ ราชการอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรีอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.507 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมเท่ากับ 0.654

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการสวัสดิการ ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการ ปฏิบัติราชการอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรีอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.445 และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมเท่ากับ 0.700

ส่วนที่ 3 อภิปรายผลการศึกษา การประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

การศึกษาด้านการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ได้ศึกษาถึงการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในทุกด้านโดยใช้กลุ่มประชากรตัวอย่างจากข้าราชการผู้ปฏิบัติงานอยู่ภายในส่วนต่าง ๆ ของ เรือนจำพิเศษธนบุรี จำนวน 162 คน เพื่อหาว่าในขณะที่ทำการศึกษามีแนวโน้มไปในทิศทางใด เพื่อจะได้นำเอาข้อมูลไปพัฒนาการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในด้านการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขังภายในเรือนจำพิเศษธนบุรี โดยสรุปผลการศึกษา ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษา ประชากรตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการ ปฏิบัติราชการอยู่ในเรือนจำ พิเศษธนบุรี จำนวน 162 คน พบว่าข้าราชการกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.8 มีสถานะส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มผู้ที่แต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 67.3 และมี ผู้นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 95.1 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

พบว่า เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.6 ช่วงเวลาในการปฏิบัติงานราชการนอกเหนืองานประจำที่ต้องปฏิบัติให้เสร็จของกลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่ามักใช้ช่วงเวลาพักเที่ยงในการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 63.6 กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนควบคุมผู้ต้องขังคิดเป็นร้อยละ 56.2 โดยกลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานราชทัณฑ์ โดยคิดเป็นร้อยละ 35.8 ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในเรือนจำพิเศษธนบุรีส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 11–20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.0 การปฏิบัติงานราชการในช่วงวันหยุดราชการด้วยความเต็มใจโดยไม่มีผู้บังคับบัญชาสั่งการ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เคยปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 75.3

จะเห็นได้ว่าข้อมูลส่วนบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง แม้จะมีสถานะทางข้อมูลต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี เนื่องจากผลการศึกษาออกมาในทิศทางเดียวกัน โดยแยกผลการศึกษาออกเป็นหมวดตามแบบสอบถามได้ผลดังนี้

การประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

จากการศึกษาข้อมูลโดยแบบสอบถามเรื่องการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในเรือนจำพิเศษธนบุรี แบ่งการสอบถามออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- ด้านการควบคุม
- ด้านการสวัสดิการ
- ด้านการแก้ไขฟื้นฟู

โดยสรุปผลการศึกษาแยกเป็นหมวดได้ผลการศึกษาออกมา ดังนี้

ด้านการแก้ไขฟื้นฟู

ทัศนะด้านการแก้ไขฟื้นฟู ของข้าราชการกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรี มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถามที่ว่า

1. การปฏิบัติงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักมีความขัดแย้งในทางปฏิบัติด้านข้อกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ และ ระเบียบราชการในหลายด้าน ทำให้การประสานความร่วมมือกับภาคส่วนงานต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการตอบรับเท่าที่ควร กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.809

2. ควรสร้างระบบการจัดการแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขังให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกส่วนงาน และกำหนดระเบียบการปฏิบัติเพื่อกำหนดแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.709

3. การดำเนินการด้านการแก้ไขพื้นที่ขาดการสนับสนุนจากส่วนงานต่าง ๆ ที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นเพียงการปฏิบัติตามแนวนโยบาย มิใช่การปฏิบัติจากความเข้าใจที่แท้จริง ทำให้ผลของงานและผลของการประสานความร่วมมือออกมาไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 74.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.678

4. จัดตั้งหน่วยงานดำเนินการเชิงรุก เพื่อประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการ ด้านความเข้าใจ และด้านการชี้แจงปรับเปลี่ยนแนวคิดของเจ้าหน้าที่ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 68.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.622

5. ควรปรับเปลี่ยนระเบียบข้อบังคับ และนโยบายในบางส่วนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานด้านการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.548

6. ในการปฏิบัติการประสานความร่วมมือต่อผู้ต้องขังด้านการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขังมักเกิดขึ้นเพราะนโยบายของเรือนจำ ฯ และผู้บริการเป็นหลัก กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 62.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.536

7. หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนมากในเรือนจำ ฯ มักไม่ค่อยเห็นคุณค่าของการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.517

8. ในสถานการณ์ปัจจุบันงานด้านการแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขังจะเป็นหน้าที่ของส่วนงานหรือฝ่ายเล็ก ๆ ที่ไม่มีอำนาจในการประสานปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.504

9. การแก้ไขพื้นที่ผู้ต้องขังในปัจจุบันดำเนินการไปได้ง่ายลำบาก การขับเคลื่อนในทางปฏิบัติเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง ขาดความเป็นเอกภาพ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.480

10. ในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในเรือนจำ ฯ ด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักดำเนินไปอย่างไม่เป็นระบบ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.474

จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาทัศนคติด้านการแก้ไขฟื้นฟู กลุ่มข้าราชการประชากรตัวอย่าง มีความเห็นด้วยมากที่สุดกับข้อที่ว่า ควรสร้างระบบการจัดการแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกส่วนงาน และกำหนดระเบียบการปฏิบัติเพื่อกำหนดแนวทางการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง คิดเป็นร้อยละ 76.5 ผลการศึกษาทำให้เห็นได้ว่า ทัศนคติในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในเรือนจำพิเศษธนบุรี ด้านการแก้ไขฟื้นฟู หากจะปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องมีแนวคิดแนวปฏิบัติและยึดถือแนวนโยบายเดียวกัน และต้องมีการจัดระบบ ระเบียบการปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวนโยบายที่กำหนดไว้ เพื่อจะได้รับการประสานความร่วมมือที่ดี เพราะเจ้าหน้าที่แต่ละคนจะรู้สึกว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองและเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่ต้องปฏิบัติ ส่วนระดับความเห็นด้วยที่อยู่ในระดับกลางมีผลเท่ากับ 2 ข้อ คือคำถามที่ว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนมากในเรือนจำ ฯ มักไม่ค่อยเห็นคุณค่าของการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง คิดเป็นร้อยละ 64.2 และข้อที่ว่า การปฏิบัติงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังมักมีความขัดแย้งในทางปฏิบัติด้านข้อกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ และ ระเบียบราชการในหลายด้าน ทำให้การประสานความร่วมมือกับภาคส่วนงานต่าง ๆ ไม่ค่อยได้รับการตอบรับเท่าที่ควร คิดเป็นร้อยละ 64.2 จึงเห็นได้ว่า การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง ขาดบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ส่วนมากที่ปฏิบัติงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูส่วนมากไม่ใช่เจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้ความสามารถและความเข้าใจอย่างแท้จริง จึงมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับงานและการปฏิบัติเท่าที่ควร และการแก้ไขฟื้นฟูก็จำเป็นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ แนวทางการปฏิบัติทำให้เกิดการติดขัด เกิดข้อกำหนดที่เป็นการขวางกั้นการพัฒนาทั้งการประสานความร่วมมือและผลของการปฏิบัติ ส่วนข้อที่มีประชากรกลุ่มเป้าหมายเห็นด้วยน้อยที่สุด คือข้อที่ว่า การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในปัจจุบันดำเนินการไปได้อย่างลำบาก การขับเคลื่อนในทางปฏิบัติเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง ขาดความเป็นเอกภาพ คิดเป็นร้อยละ 60.5 แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันการดำเนินการด้านการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟู สามารถดำเนินการไปได้ดี แต่ก็ยังมีปัญหาข้อติดขัดอยู่บ้าง ทิศทางการปฏิบัติถือว่าดำเนินไปถูกทาง แต่ยังต้องหาข้อปฏิบัติแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอันจะส่งผลสำเร็จต่อการปฏิบัติให้เป็นเอกภาพมากกว่านี้

ด้านการควบคุม

ทัศนคติด้านการควบคุม ของข้าราชการกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรี มีความเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่า

1. การปฏิบัติการประสานงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจากการสั่งการของผู้บังคับบัญชา มักจะได้รับความสะดวก กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 78.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.739

2. ควรจัดให้มีการอบรม ทำความเข้าใจ พัฒนาแนวความคิดให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 71.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.635

3. การปฏิบัติการประสานงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจากการปฏิบัติงานนอกเหนือจากงานประจำ มักจะไม่ค่อยได้รับความสะดวก กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 67.9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.629

4. ปัจจุบันการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังยังไม่ค่อยได้รับความสะดวกเท่าที่ควร กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 67.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.524

5. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่มีข้อกำหนดไว้ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.554

6. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดเพราะแนวคิดที่แตกต่างของผู้ปฏิบัติ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 61.7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.510

7. หน่วยงานด้านการควบคุมมักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความร่วมมือด้านแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเพราะเห็นว่าไม่ใช่ภารกิจหลักของการควบคุมกลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 60.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.473

8. การประสานความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ด้านการควบคุมกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขัง มักไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.436

9. ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดทางการสื่อสารและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.350

10. ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางขึ้นเป็นตัวประสานงานด้านความร่วมมือ ด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และปรับเปลี่ยนนโยบาย – ระเบียบปฏิบัติและข้อกฎหมายต่าง ๆ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ของผู้ต้องขังเป็นหลักมิใช่ประโยชน์ด้านงานควบคุม กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.220

จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาด้านการควบคุม ทัศนคติของกลุ่มข้าราชการประชากรตัวอย่าง มีความเห็นด้วยมากที่สุดกับข้อที่ว่า การปฏิบัติการประสานงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับควบคุมผู้ต้องขัง หากเกิดจากการสั่งการของผู้บังคับบัญชามักจะได้รับความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 78.4 การประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ หากเป็นเรื่องการควบคุมหากได้รับการสั่งการจากผู้บังคับบัญชาจะได้รับความสะดวกแต่ถ้าเป็นการประสานด้วยตนเองมักจะติดขัด เนื่องจากลักษณะของงานด้านการควบคุมมีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหลาย ๆ ด้าน หากเป็นการสั่งการหรือการประสานโดยมีผู้บังคับบัญชาสั่งการ ก็จะเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมีผู้รับผิดชอบ ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างในระดับปานกลาง คือ ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่มีข้อกำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 64.2 และข้อที่ว่า ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดทางการสื่อสารและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 61.7 ผลจากทั้งสองข้อกล่าวได้ว่าการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่เกี่ยวกับงานควบคุม ยังไม่เป็นไปได้ด้วยดีเท่าที่ควรเพราะมักเกิดปัญหาจากความผิดพลาดด้านแนวความคิด ทัศนคติ ของผู้ปฏิบัติ ซึ่งโดยปกติงานราชทัณฑ์มักจะเป็นงานที่ผู้ปฏิบัติมักจะเข้าใจว่างานควบคุมเป็นงานหลักส่วนงานด้านอื่นไม่ใช่ภารกิจที่สำคัญ และเกิดจากข้อกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติจริง ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด คือ ข้อที่ว่า ปัญหาที่พบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมผู้ต้องขังมักเกิดจากการข้อผิดพลาดทางการสื่อสารและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 45.7 กล่าวคือ การสื่อสารและความเข้าใจในการปฏิบัติหรือข้อราชการ

ต่าง ๆ ที่จะต้องประสานงานกันหากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจและสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องปัญหาข้อนี้ก็จะหมดไปในที่สุด

ด้านสวัสดิการ

ด้านสวัสดิการ ทิศนะของข้าราชการกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการอยู่ในเรือนจำพิเศษธนบุรี มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถามที่ว่า

1. ควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบข้อปฏิบัติ และข้อกำหนดให้มีความสอดคล้องและสามารถปฏิบัติได้จริง เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติในสถานการณ์ปัจจุบัน กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 73.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.653

2. ความยุ่งยากและปัญหาด้านการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการจะเกิดขึ้นหากเป็นการประสานด้านงบประมาณต่าง ๆ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 65.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.566

3. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่หน่วยงานด้านสวัสดิการได้พบควรดำเนินการโดยจัดให้หน่วยงานด้านสวัสดิการควบรวมกับหน่วยงานด้านการควบคุมเพื่อที่จะได้ปฏิบัติงานราชการด้านสวัสดิการได้ง่ายโดยปฏิบัติควบกันไปกับงานด้านการควบคุม กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 67.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.561

4. ปัญหาที่มักจะพบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักเกิดจากแนวนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และข้อกำหนด กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 57.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.474

5. การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักได้รับความสะดวกหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ต้องขัง กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 55.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.455

6. หน่วยงานด้านสวัสดิการเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในทุก ๆ ด้าน กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.437

7. โดยภาพรวมส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการ มักไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร เนื่องจากแนวคิดด้านลบที่ว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในบางเรื่องของเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 53.7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.388

8. ในการประสานงานกับหน่วยงานด้านสวัสดิการแม้จะเป็นการประสานงานนอกเหนือจากงานประจำ หากมีความเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังโดยตรงก็มักจะได้รับความสะดวก กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.325

9. ควรจัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการแยกเป็นอิสระ มีอำนาจสั่งการและปฏิบัติงานด้านสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านหรือรอการสั่งการ กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 42.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.316

10. การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักจะราบรื่นเพราะผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการมีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ต้องขังเป็นอย่างดี กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 44.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.282

จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาทัศนคติด้านสวัสดิการ กลุ่มข้าราชการประชากรตัวอย่างมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับข้อที่ว่า ควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบข้อปฏิบัติ และข้อกฎหมายให้มีความสอดคล้องและสามารถปฏิบัติได้จริง เชื่ออำนาจความสะดวกต่อการปฏิบัติในสภาวะการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 73.5 ผลการศึกษาทัศนคติทำให้เห็นได้ว่า ระเบียบข้อปฏิบัติ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานด้านต่าง ๆ เมื่อนำมาบังคับใช้ บางครั้งมักขัดกับความเป็นจริง โดยการปฏิบัติงานหรือการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในปัจจุบันต้องปฏิบัติให้เกิดผล การปฏิบัติให้เกิดผลดังกล่าวบางครั้งถึงแม้จะรู้ว่าหากกระทำการหรือประสานงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งลงไปก็จะเป็นผลดีมากกว่าเสีย แต่ไม่สามารถทำได้เพราะมีระเบียบ-กฎหมายบังคับใช้อยู่ จึงก่อให้เกิดความรู้สึกด้านลบขึ้นมาเป็นแนวต้านได้ ส่วนคำถามที่อยู่ในระดับเห็นด้วย คือ คำถามที่ว่า ปัญหาที่มักจะพบในการประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักเกิดจากแนวนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และข้อกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 57.4 และข้อที่ว่า การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักได้รับความสะดวกหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ต้องขัง คิดเป็นร้อยละ 55.6 กล่าวคือ การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านสวัสดิการหากเป็นในส่วนที่เป็นประโยชน์ของผู้ต้องขัง ไม่ขัดต่อระเบียบ นโยบาย แนวปฏิบัติ รวมถึงข้อกฎหมาย ก็จะได้รับ การประสานความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องมาจากงานด้านสวัสดิการผู้ต้องขังเป็นงานด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านความเป็นจริง ยกตัวอย่างเช่น การจัดหางานให้กับผู้ต้องขัง การจัดหาเครื่องอุปโภค-บริโภคให้แก่ผู้ต้องขัง เป็นต้น ส่วนข้อที่มีประชากรกลุ่มเป้าหมายเห็นด้วยน้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากับ 2 ข้อ คือข้อที่ว่า การประสานความร่วมมือด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับหน่วยงานด้านสวัสดิการมักจะราบรื่นเพราะผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการมีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ

เกี่ยวกับผู้ต้องขังเป็นอย่างดี และข้อที่ว่า ควรจัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการแยกเป็นอิสระ มีอำนาจสั่งการและปฏิบัติงานด้านสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านหรือรอการสั่งการ โดยทั้งสองข้อคิดเป็นร้อยละ 42.0 เท่ากัน จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ผู้ปฏิบัติงานด้านการสวัสดิการมักจะเป็นผู้มีความรู้เฉพาะทาง และมีความเข้าใจต่อการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นอย่างดี จึงก่อให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติ แต่การจัดให้หน่วยงานด้านสวัสดิการมีอำนาจเป็นเอกภาพ โดยไม่ต้องรอการสั่งการอาจมาผลกระทบต่อการปฏิบัติการด้านอื่น ๆ แต่โดยรวมการสวัสดิการถือว่าผลการประสานความร่วมมืออยู่ในขั้นดี

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี ในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะโดยรวมจากการศึกษา ดังนี้

ด้านการแก้ไขฟื้นฟู

1. ควรเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่มีความรู้ความสามารถให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะได้ตอบสนองการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ได้มากและมีคุณภาพมากขึ้น
2. ควรพัฒนาการประสานความร่วมมือด้านการแก้ไขฟื้นฟูให้เป็นระบบมากขึ้น
3. ควรสนับสนุนงบประมาณมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูยังขาดแคลนงบประมาณในการปฏิบัติ
4. แก้ไขระเบียบ ข้อปฏิบัติ ข้อกฎหมาย ให้สอดคล้องกับแนวการปฏิบัติการแก้ไขฟื้นฟูในปัจจุบัน
5. ควรพัฒนาแนวความคิดของผู้ปฏิบัติทุกส่วนงานให้เห็นถึงความสำคัญของการแก้ไขฟื้นฟู
6. ควรจัดตั้งหน่วยงานกลางดำเนินการเชิงรุกในการปรับเปลี่ยนทัศนคติของเจ้าหน้าที่

คำแนะนำจากคำถามปลายเปิด ทัศนคติกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดงานด้านการพัฒนาผู้ต้องขังให้คำแนะนำ-เสนอแนะไว้ในคำถามปลายเปิด จำนวน 11 คน มีคำแนะนำโดยรวม ดังนี้

1. ควรสร้างความเป็นระเบียบในการประสานความร่วมมือในทุกด้านให้มากกว่านี้

2. ควรออกกฎระเบียบให้ครอบคลุมและเป็นคุณแก่เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง
3. ผู้บริหารควรมีนโยบาย และแนวปฏิบัติที่ชัดเจน
4. การประสานการปฏิบัติในทุกด้านควรเกิดจากความเต็มใจของผู้ปฏิบัติไม่ควรเกิดจากการสั่งการ
5. ควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นแล้วมอบหมายหน้าที่ให้เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประสานความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ทุกส่วนทุกด้าน

ด้านการควบคุม

1. ควรเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติในปัจจุบัน เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมสามารถผ่อนปรนในแง่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเมื่อต้องประสานความร่วมมือในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในด้านต่าง ๆ

2. ควรมีการพัฒนา ปรับเปลี่ยนแนวความคิดของข้าราชการผู้ปฏิบัติงานด้านการควบคุม และงานด้านอื่น ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน เห็นความสำคัญของงานด้านอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินไปพร้อมกับงานควบคุม

3. ควรปรับเปลี่ยน แนวนโยบายให้ทุกส่วนทุกงานมีการปฏิบัติที่ควบคู่กันไป โดยมีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบด้านการประสานงานเป็นหน่วยงานกลาง

4. ในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ หากต้องประสานงานกับผู้ปฏิบัติด้านงานควบคุม ควรมีคำสั่ง หรือแนวนโยบายรองรับเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากมีข้อผิดพลาดทางการปฏิบัติ

คำแนะนำจากคำถามปลายเปิด มีผู้ให้ทัศนะข้อเสนอแนะในคำถามปลายเปิดจำนวน 21 คน สรุปแล้วมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. หากจะมีการประสานงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานควบคุม ควรมีหน่วยงานกลางเป็นผู้ประสาน
2. ควรเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ให้มีกำลังเพียงพอต่อการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ
3. ควรพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร
4. ควรมีการจัดเสวนาหรืออบรมให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในเชิงปฏิบัติที่ตรงกัน
5. ผู้บังคับบัญชาควรกลั่นกรองผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านให้ตรงกับสายงาน

6. ควรจัดทั้งหน่วยงานให้มีหน้าที่โดยตรงด้านการพัฒนาเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เอง

ด้านการสวัสดิการ

1. ควรดำเนินการพัฒนาความสำคัญของหน่วยงานด้านสวัสดิการอย่างเป็นรูปธรรม
2. ควรมีการปรับเปลี่ยนนโยบายด้านการสวัสดิการให้มีความสอดคล้องและสามารถปฏิบัติได้อย่างไม่มีข้อติดขัด

3. ควรจัดให้หน่วยงานด้านสวัสดิการ มีอำนาจในการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นเอกภาพ
4. ควรแก้ไขปรับเปลี่ยนแนวความคิดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่ให้เห็นความสำคัญของสวัสดิการผู้ต้องขังเป็นหลัก

5. ควรปรับเปลี่ยนให้หน่วยงานด้านสวัสดิการและหน่วยงานด้านการควบคุมมีการปฏิบัติงานควบคู่กันไป เพื่อ ประโยชน์ด้านการประสานความร่วมมือและเพื่อประโยชน์ของผู้ต้องขัง

คำแนะนำจากคำถามปลายเปิด มีกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดงานด้านสวัสดิการให้คำแนะนำ-เสนอแนะไว้ในคำถามปลายเปิด จำนวน 10 คน มีคำแนะนำโดยรวมดังนี้

1. ควรจัดทั้งหน่วยงานให้มีหน้าที่โดยตรงด้านการพัฒนาเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เอง

2. ควรมีการจัดการประชุมเจ้าหน้าที่ทั้งหมดทุกเดือน เพื่อความเข้าใจในการปฏิบัติที่ตรงกัน

3. ควรแก้ไขปรับเปลี่ยนแนวทัศนคติของผู้ปฏิบัติ และแนวนโยบาย ให้มีความสอดคล้องกันและสามารถปฏิบัติได้แบบบูรณาการ

4. ควรจัดทั้งหน่วยงานให้มีหน้าที่โดยตรงด้านการพัฒนาเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เอง